

Ordning, Forslaget vil træffe, og den ringe Forseelse, der foreligger, som maatte i mange Tilfælde er saa ringe, at den slet ikke vil eksistere. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 65 skal jeg kun efter den Anledning, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds har givet mig, erklære, at jeg fuldt ud er rede til at tage enhver Konsekvens, der maatte følge af min Indtrædelse i Regeringen. Jeg tror ikke, at jeg har givet det ærede Medlem nogen som helst Anledning til at hentyde til, hvilke Konsekvenser der kunde følge deraf, og min Erklæring er ganske sikkert ogsaa overskødig; men for at forebygge enhver Misforstaaelse skal jeg dog afgive den.

Jeg skal i øvrigt ikke nærmere komme ind paa Gendarmerne; jeg har udtalt mig om dem, og det ærede Medlem, som jeg nævnte nys, vilde søge at lægge en Realitet ind i Vædringsforslaget, men mod ham staa rigtignok de mange, der have taget Ordet i Anledning af dette Vædringsforslag. For dem var det, tror jeg, jeg tør sige, kun en Demonstration, kun en Anledning til at protestere mod Gendarmerne, og det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) stillede sig til Dels paa noget lignende Maade. Han erklærede nemlig, at Gendarmerne vare ikke eksisterende. Ja, hvis det virkelig er hans Mening, hvorfor i al Verden skulle vi saa have denne Bestemmelse her? Saa eksistere de jo ikke.

Ordføreren (B. Dinesen): Paa Udvalgets Begne tror jeg som Ordfører at turde udtale, at de Bemærkninger, som Udvalgets Indstilling har givet Anledning til i Gaar og i Dag her i Salen, skulle blive tagne under opmærksom Overvejelse, idet jeg ved „opmærksom“ forstaaer baade indgaaende og forekommende.

Da ingen flere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2311—12).

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag Nr. 1 af Udvalget til § 2:

Efter „d“ indskydes:

„e. Den ved fgl. Resolution 7de April 1827 og Forordning 20de Maj 1840 § 2 hjemlede almindelige Forpligtelse for Landboere i den kongelige Bildtbane til at afgive de fornødne Klappere til de Jagter, som afholdes ifølge speciel kongelig Befaling, er

bortfalden ved Lov af 25de Marts 1851, § 12, hvormod den Gaardmænd og Husmænd sammesteds ifølge deres Adkomstbrev paahvilende særlige Forpligtelse til at præstere respektive 2 og 1 Klappagtssdage aarlig fremdeles vedbliver, indtil den afløses ifølge Lov af 4de Juli 1850 respektive om Afløsning af Gaardmandshoveri og Husmænds Pligtarbejde.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 2 med den vedtagne Vædring saalydende:

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa den kongelige Bildtbane, og paa udstiftede Købstadsjorder.

Med Hensyn til Afløsning af Jagtretten gælde følgende Regler:

a. Naar den jagtberettigede maa underkaste sig Afløsning af Jagtretten paa Jorder, som have været Dele af et samlet Jordbrug eller ligge i en Bymark, hvor der i øvrigt tilkommer ham Jagtret over en andens Grund, skal han fra sin Side være berettiget til at fordrø Jagtretten paa de øvrige nuværende Bestanddele af samme ældre Grundejendom eller Bymark indløst.

b. Afløsning af Jagtretten ordnes amsvis saaledes, at dertil af Kongen paa 3 Aar udnævnes en Formand for Amtet (Kjøbenhavns Jorder indbefattede under Kjøbenhavns Amt). Derhos skulle de paagældende Parter i ethvert enkelt Tilfælde vælge hver en Boldgiftsmand, som sammentræde med Formanden til at afholde Afløsningsforretningen. I bemeldte Valg skulle Parterne være bundne til de Mænd, som i dette Øjemed udnævnes af samtlige Sogneraad og Kommunalbestyrelser i Amtet. Med Hensyn til hine Mænds Udnævnelse, deres Kvalifikation, Tiden, hvori de have at udføre deres Bestilling, og Bekendtgørelsen af deres Valg m. v. forholdes aldeles efter de i Lov 4de Juli 1850, angaaende Afløsningen af Husmændenes Pligtarbejde, indeholdte Forstrifter.

c. Vædring for Jagtretten skal fastsættes til en saadan aarlig Pengesgift, som afgiver fuld Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre, under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted indtil den Tid, da Afløsningen sker. Den paagældende Ejendom skal til enhver Tid kunne frigøres for den aarlige Afgift ved Indbe-